

que es deuria al canvi de ritme diari. Tot i això, durant la nit les molèsties van empitjorar, tant que a primera hora del matí em van portar d'urgències de la clínica Bofill, i després a l'hospital Trueta de Girona, i em van diagnosticar un infart, em van fer un cateterisme i em van posar un stent. Mentre em portaven al quiròfan, el meu cor i pensament van anar cap a la venerable Magdalena Aulina, i li vaig demanar que m'ajudés a acceptar la voluntat de Déu. Tot va anar molt bé. No puc deixar d'agrair-li tot el que he rebut d'ella. (M.T.F., Girona, octubre de 2023)

4 Tinc quaranta-nou anys, estic casada i sóc mare de dos fills. El gener del 2020 em van diagnosticar càncer de mama. Després de la quimioteràpia, em van sotmetre a una cirurgia i després a alguns cicles de radioteràpia. Al març del 2021, la malaltia estava en remissió total. Desafortunadament, un any després es van descobrir metàstasis hepàtiques i òssies del tumor primari. Al gener de 2023 vaig començar la quimioteràpia amb un nou fàrmac i, a les tomografies computaritzades de control de febrer i maig, finalment es va notar una detenció de la progressió, encara que les metàstasis romanien sense canvis. A l'estiu d'aquest any vaig tenir l'oportunitat de llegir la biografia de la venerable Magdalena Aulina i invocar-ne la intercessió per la meua recuperació. Sé que altres persones també han pregat amb aquesta intenció. Doncs bé, a finals de setembre, la tomografia computaritzada va posar de manifest la desaparició de les metàstasis hepàtiques (les més perilloses). Ara, recuperada, vull donar les gràcies públicament. (R.S., Roma, desembre de 2023).

Qui hagi rebut gràcies, per intercessió de la venerable serventa de Déu, pot comunicar-ho a una de les següents adreces : causa.bcn@magdalenaaulina.org Carrer Sant Pere Claver, 2 - E 08017 Barcelona Tel. 0034 93 203 9083

Donatius

Us agraïm les vostres donacions, per apaivagar les despeses del Procés de Canonització de la venerable serventa de Déu Magdalena Aulina. Donem compte d'això aquí, amb el nom o les inicials o de forma anònima, segons el vostre desig.

M.P., C.V., AM.L. (Banyoles); M.S., D. y C. (Barcelona); O. de M., C.M. (Madrid); J.S.G. (Santander); T.N. (Bilbao); C.H., R.C., Anonimo (Valencia); F.P., G.M., J.E. (San Adrián); C.E., gruppo "Casa Nostra" (Roma); A.G., O.P. (Nàpols); O.F., G.M. (Mantova).

IBAN ES38 0081 0167 4800 0120 2127
Codice BIC: BSABESBB

Pregària per demanar LA BEATIFICACIÓ DE LA VENERABLE MAGDALENA AULINA SAURINA i gràcies per la seva intercessió

Santíssima Trinitat, font de tota llum i de tot bé, que suscites sempre nous models de vida cristiana, lloança i glòria a tu pel testimoni de la venerable Magdalena Aulina, la teva serventa.

La seva existència, "cara a Déu", ens sorprèn i ens commou, i és model de virtut. Ajuda'ns a caminar en la fe, en l'esperança i en la caritat, seguint el seu exemple. Segons la teva voluntat, concedeix-nos la gràcia que et demanem ... per intercessió de la teva serventa Magdalena.

Et supliquem, humilment, que la glorifiquis també en aquesta terra, perquè puguem invocar-la com a promotora de vida cristiana a les famílies, per a glòria del teu nom per sempre. Amen.

*"Pare Nostre", "Ave Maria"
i "Glòria al Pare".*

Butlletí informatiu n° 30
Febrer 2024

Causa de Canonització de la Venerable Serventa de Déu MAGDALENA AULINA SAURINA (1897-1956)

Fundadora de l'Institut Secular
"Operàries Parroquials"
Pionera del laïcat consagrat

Notícies

A Roma, el 16 de novembre de 2023, la postuladora Pina Milana va lliurar al Papa Francesc un exemplar del llibre "Magdalena Aulina. Dona apòstol al cor del món". El Papa Francesc li va agrair el regal i, en una carta datada el 29 de novembre, va enviar la seva benedicció, que va estendre a tot l'Institut i als seus éssers estimats, exhortant-los a continuar amb alegria la tasca de testimoni evangèlic inspirada per la Venerable Fundadora.

Qualsevol persona que vulgui llegir la biografia de Magdalena Aulina (en castellà, català o italià) la pot sol·licitar per correu electrònic: causa.bcn@magdalenaaulina.org

A Barcelona, Espanya, van tenir lloc a principis de gener de 2024 les "Jornades Aulinianes" d'estudi en profunditat. El 3 de gener, un grup d'Operàries va renovar la seva consagració i una nova Aspirant, procedent de Buenos Aires, va fer la seva entrada oficial a l'Institut. El dia de l'Epifania es va celebrar la tradicional festa dels Reis Mags amb la lectura de la "carta dels reis".

A Màlaga, Espanya, el judici pel suposat miracle atribuït a la intercessió de la venerable Magdalena Aulina va finalitzar el 20 de gener de 2024. Tota la documentació fou lliurada al Dicasteri de les Causes dels Sants a Roma.

Gràcies i favors rebuts

1. Aquest és el testimoni de dues persones obligades a fugir d'Àfrica per trobar la llibertat. Vam viure mesos de penúries, travessant països desconeguts sense papers legals i amb incerteses. Tanmateix, l'esperança que ens van donar algunes persones de Càritas, que ens van oferir la seva ajuda i consell, ens va il·luminar la vida com un raig de sol. I la llum s'ha anat tornant més brillant dia a dia des de que ens vam encomanar a la venerable Magdalena Aulina. Estem agraïts a la gent que va compartir i solucionar els nostres problemes. Però estem segurs que Magdalena Aulina ens va ajudar i seguim comptant amb ella. (Anònim, Illes Canàries, juliol de 2023).

2. Amb aquest testimoni, volem agrair a la Magdalena, de qui ens sentim protegits, els molts favors rebuts. En particular, en plena crisi d'atur, el meu marit va trobar feina. S'han resolt alguns dels meus greus problemes de salut i una situació laboral complicada. (G.C.A. i J.L.H., València, agost 2023).

3. Per testimoniar la meua gran devoció a Magdalena Aulina, vull donar a conèixer l'experiència que vaig tenir fa uns quants mesos. El dissabte 7 d'octubre, juntament amb altres Operàries Parroquials, vaig participar en una trobada organitzada per la parròquia de Banyoles. No obstant, cap al tard, vaig notar que no em trobava bé. En aquell moment no en vaig fer cas, ja que pensava

Pinzellades de la seva biografia

1. Entre el juliol del 1936 i l'abril del 1939, Espanya va viure l'amarga experiència de la guerra civil. Immediatament després de la revolta del 18 de juliol, el grup de les Operàries de Banyoles va viure unes setmanes de relativa tranquil·litat. Després alguns grups incontrolats van cometre tota mena d'abusos. Algunes esglésies van ser cremades. Molts sacerdots, que no van poder escapar, ni amagar-se, van ser assassinats. Molts laics també van ser perseguits, empresonats i assassinats. Va ser llavors quan Magdalena va decidir aprofitar la influència que tenia amb el Comitè local, per ajudar els que corrien més perill. Tots els que van trucar a les portes de Casa Nostra – i van ser molts – van rebre ajuda, en la mesura del possible.

2. La situació a Banyoles va canviar després de l'aliança amb els Comitès d'alguns pobles veïns. Hi va haver assassinats impunes, abusos flagrants, saquejos. L'església de la Sagrada Família va ser profanada. Les imatges sagrades van ser llançades a l'estany. Van ser cremats els altars, confessionaris i bancs, apilonats a la plaça. L'església estava tancada i segellada, amb un cartell que deia: "Preso pel Comitè de Guerra". El Santíssim Sagrament va ser prudentment traslladat a la casa de Magdalena, ben amagat entre les cordes d'un piano, que feia de tabernacle, davant del qual s'organitzaven torns de vetlla. Per evitar aixecar sospites, es deia que les Operàries "anaven a tocar el piano". Alguns sacerdots, que s'havien refugiat a casa, van poder celebrar la Santa Missa en secret. Les Operàries, que eren a la casa, hi eren en qualitat de detingudes i sota el control d'un equip policial. D'altres s'havien dispersat. Però aquesta situació no va durar gaire. El Comitè va multar Magdalena amb 10.000 pessetes, que van justificar com una "donació de guerra". Al no disposar d'aquesta suma, Magdalena va ser sotmesa a durs i humiliants interrogatoris. Va romandre aïllada durant hores i va ser supeditada a vergonyosos registres. Com que ella no podia pagar l'impost, es van apoderar de la "finca" de Porqueres i les Operàries van perdre la poca cosa que tenien per sobreviure.

3. Al juny de 1937 Magdalena va emmalaltir greument. Donat el gir que estaven prenent els esdeveniments, es va adonar que no podia continuar mantenint tantes joves a casa. Aleshores va tenir la idea d'organitzar petits grups (de tres o quatre), encarregant-los la gestió de petits negocis (una botiga de vidre i porcellana a Reus; una botiga de merceria, majòlica i porcellana a Barcelona; de perfumeria i flors artificials a Girona). Magdalena va trobar persones que la va ajudar a pagar les primeres quotes i aquests comerços van funcionar relativament bé. Van ser també centres d'apostolat ocult, alhora que van constituir una ajuda decisiva per a la

supervivència. A més, també van servir de refugi segur per a algunes persones perseguides. El doctor Manuel Bofill va acollir a la seva clínica algunes Operàries com a infermeres, que van aconseguir passar desapercebudes. Tots van romandre fidels a les instruccions de Magdalena, amb qui van mantenir contacte quan les circumstàncies ho van permetre.

4. El desembre de 1937 la situació va empitjorar de manera alarmant. El grup d'Operàries va ser acusat de tenir un centre d'espionatge a la finca Casa Nostra, cosa que era considerada un delicte d'alta traïció, amb pena màxima. Un dia, un grup de guàrdies d'assalt es va presentar davant de la casa, per portar Magdalena a la presó de dones de Barcelona. Una ambulància l'esperava davant de la porta. Les Operàries, amb raó, es van almar. Tot i això, quan els guàrdies van veure el mal estat de la malalta, van trucar a un metge, que va confirmar que la malalta no podia ser traslladada a cap lloc. Van registrar minuciosament cada racó de la casa i van posar Magdalena sota especial i estreta vigilància personal.

5. En els últims mesos abans de l'alliberament, les dificultats van augmentar quan l'aviació militar es va apoderar de la finca. L'alliberament va tenir lloc el 7 de febrer del 1939, encara que la guerra no va acabar fins a l'1 d'abril següent. Magdalena seguia greument malalta, però ho va portar tot amb exemplar resignació, sense perdre la pau i la serenitat. Tenir la majoria de les seves Operàries disperses, amb poques notícies, era motiu més que suficient per preocupar-se. Però la seva confiança en Déu era gran.

Trets de la seva espiritualitat

1. Avui és la festa de l'Encarnació del Fill de Déu, en el sí de la Verge. Déu entra a Maria, s'allotja en Maria! I és també el Dijous Sant, festa de la institució de l'Eucaristia, mitjançant la qual Déu entra a les nostres ànimes. Amb l'Encarnació, Jesús va fer de Maria el primer tabernacle. A través de l'Eucaristia, Jesús fa de l'ànima el seu tabernacle. Quina escena tan sublim, la del Dijous Sant, quan Jesús, impulsat pel seu amor als homes, va instituir la Sagrada Eucaristia per romandre amb nosaltres, poc abans de lliurar-se i donar la seva Sang i la seva vida per la nostra redempció! Jesús no va romandre a la terra per estar als tabernacles, sinó per estar en les ànimes. Vol que les ànimes siguin el tabernacle. Avui, quan per felicitat coincidència se celebren dues festes tan grans – la commemoració dels misteris divins de l'Encarnació i de l'Eucaristia, en què Jesús i Maria se'ns donen amb tot el seu amor – aspireu a vibrar d'amor. Estimeu i ho aconsegiu tot.

(Magdalena Aulina, *exhortació*, 25 de març de 1937).

2. Quan passi aquesta situació – perquè un dia o altre tot s'acaba i podrem tornar a operar – quanta feina quedarà per fer! Quina intensa feina hauré de fer i quin vast camp per cultivar! Com serà tot, després? A quants se'ls haurà esborrat fins i tot la idea de Déu! Quants nens, pobres, no el coneixeran, creixent en aquest ambient de persecució i sense cap educació religiosa! Prepareu-vos ja ara. Procureu adquirir esperit de sacrifici i de caritat veritable i total, perquè, a tot arreu, amb una mirada, amb una paraula, amb un gest d'afecte, pugueu conquerir les ànimes, per després poder parlar-los de Déu i conduir-les a Jesús i dins de l'Obra. Després, a mesura que creixi i es propagui, acollirà els nens, cuidarà els malalts, atindrà els avis, protegirà els orfes i cuidarà tots els necessitats

(Magdalena Aulina, *explicació amb motiu de les consagracions*, 21 de maig de 1937).

Testimonis

1. Fins al juliol del 1936, quan va esclatar la guerra, el Patronat de Banyoles era l'única activitat de l'Obra que es dedicava, de manera totalment gratuïta, al servei i a l'educació intel·lectual, religiosa i moral de les famílies treballadores i més necessitades. Per això van ser precisament aquestes famílies els qui, en senyal d'agraïment cap a l'Obra, fins i tot arriscant les seves vides, van oferir les seves llars, perquè hi estiguessin amagats i segurs els qui havien ajudat l'Obra i assistit els seus fills. Va ser així com Magdalena, senzilla i heroica, va aconseguir salvar la vida de molts col·laboradors. Altres, per viure més lluny de Banyoles o de l'Obra, no van tenir aquesta possibilitat i van ser perseguits, fets presoners o assassinats. Magdalena es va salvar i va dirigir l'operatiu de rescat de moltes famílies.

(Tomás Boada Flaquer, *declaració*, abril de 1976).

2. Dues Operàries, Maria Carmen Farró i Emilia Simón, van ser detingudes el 1936 i conduïdes a la presó provincial de Girona, les van tancar i aïllar en cel·les fosques durant més d'un mes. El jutge volia que declararessin que l'Obra tenia una finalitat religiosa. Elles es van mantenir fermes, assegurant que era una obra benèfica. La seva valentia va desarmar el jutge, que les va haver d'alliberar. El patiment d'aquelles dues valentes Operàries va ser tan intens que amb gran dificultat van aconseguir superar les conseqüències.

3. José Siguán era un religiós franciscà dels Frares Menors, que el 25 de juny de 1937 va fer la seva consagració a Banyoles. Això indica que l'Obra, en aquells anys, era entesa com un moviment ampli de vida cristiana (inclouent-hi laics, dones i homes, religiosos i sacerdots). El pare Siguán va morir de pneumònia el 2 d'agost del 1937. El seu cos va poder ser traslladat a Girona durant la nit, per ser enterrat sense aixecar sospites. Les consagracions del 6 d'agost de 1937 van tenir com a tema especial la mort recent del pare Siguán. Magdalena va dir: "Recordeu com vivia aquestes festes, amb quin fervor les celebrava totes. Des que va arribar aquí es pot dir que no va parlar d'altra cosa, i la seva principal preocupació va ser poder fer la seva consagració com més aviat millor. Havia vingut aquí decidit a entregar-se per complet a l'Obra i santificar-s'hi la resta de la seva vida. [...] Quina alegria fa veure que el primer sacerdot de l'Obra ha pujat al Cel, i que el primer membre de l'Obra consagrat a ella, el primer en entrar a la glòria, ha estat un sacerdot, a qui Jesús tant estima, l'exemple del Pare Siguán, recordeu-lo".